

## TEHER

*Kispál Csilla*

Teher

Hányszor  
bicsaklottam meg sután.  
Botladozva  
cipeltelek nap-nap után.  
Vittem a kaptatón fel  
görnyesztő terhedet.  
A lelkem  
súlyosan megsínylette lelkedet.  
De néha feledni tudtam  
nyomorú életem,  
mikor elméláztam  
meggyötört szépségeden.  
Az egyenes Úton  
térden-könyéken csúsztam,  
míg földre lógó  
szárnyaid a sárban húztam.  
Démonok nyilaitól  
ezer sebből véreztem.  
Drága kincsedet védő pajzs  
volt a testem.  
Elvesztettem az időt.  
Kortalanná váltam  
S megmerítettem kétélű kardom  
az agonizáló halálban.  
Magasan a Kőszikla tetején  
elhagyott lélegzetem  
és átölelt a fény.  
S most  
rázkódva, ringva, szívembe bélelve  
imámmal  
visszasírlak az Életbe.

Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)